

toft (N. Neergaard) i Gaar holdt sig prise- ligt indenfor den Ramme, som da anvistes af det ærede Medlem fra Assens. Det ærede Medlem fra Æbeltoft talte i Gaar som en virkelig dansk Mand, da han her i Tinget udtalte, at han ikke kunde tænke sig nogen Grundlov vedtaget paa Trods af det store Arbejderparti og det radikale Venstre. Jeg synes, det er en Udtalelse, som vi kan glæde os over. Jeg kan fuldstændig dele den Aand, det ærede Medlem talte i, og jeg maa for min Part sige, at jeg føler i og for sig, saaledes som de politiske Forhold er her i Landet, ikke nogen større Begejstring ved Tanken om, at f. Eks. Radikale og Socialdemokrater kunde trumfe en radikal-socialistisk Forfatning igennem paa Trods af omtrent Halvdelen af det danske Folk. Men jeg føler Afsky ved Tanken om, at der kunde gennemføres f. Eks. en Forfatning, som var en Overenskomst mellem det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og Højre, paa Trods af cirka Halvdelen af den danske Befolkning. Da Islænderne i 1906 kort efter Valgene gæstede Danmark, var de, som ærede Medlemmer erindrer, paa Besøg paa Fredensborg, og Frederik den Ottende holdt ved denne Lejlighed en historisk Tale, som jeg synes, der kunde være passende Grund til at mindes i dette Øjeblik. Jeg husker ikke Ordlyden nøjagtigt; men hvad jeg siger, dækker sikkert ganske Meningen. Kong Frederik udtalte, at vi nylig havde haft Valg, og Bølgerne var gaaet højt, men Kongen kunde se derpaa med Ro, for han vidste, at alle Partier i Virkeligheden vilde Fædrelandets sande Vel. Jeg synes, det vilde være ønskeligt, om alle Partier her i Landet et Øjeblik kunde falde til Ro i den samme Betragtning, der jo fuldstændig harmonerer med den Tale, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) holdt her i Gaar, og jeg vil gerne henstille til det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) og til Højre i det hele taget, om de ikke et Øjeblik kunde standse den politiske Agitation og den politiske Fanatisme og betragte os alle som Medlemmer af det danske Folk og som gode danske Mænd. Thi det er sikkert nødvendigt, for saa vidt vi skal faa en Forfatning, der kan blive,

hvad f. Eks. den norske Forfatning er for det norske Folk.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) antydede forleden Dag, da Grundlovsforslaget var til Behandling, at Højre ikke turde komme os andre i Møde af Hensyn til Forsvarssagen. Vi maa jo tro Højre, naar det siger saaledes; men det er meget vanskeligt at tro det, naar det fører denne Tale, efter at vi har set, hvorledes det har behandlet den foregaaende Regering, der dog var en forsvarsvenlig Regering. For øvrigt vil jeg gerne spørge Højre, hvad de ventner sig som Forsvarsvenner under den nuværende Forfatning. Det forekommer mig, at man ikke behøver at være nogen stor Profet for at se, at foreløbig er der spærret af for alt, hvad vore Forsvarsvenner kunde ønske af Nybevillinger her i Danmark under den gamle Forfatning; og jeg tror ikke paa, at det nogen Sinde vil lykkes dem, selv ved et Samarbejde mellem Højre og Venstre, at skabe et nyt Flertal af Militærvenner her i Folketinget. Jeg tror, Højre maa opgive alt Haab i saa Henseende, og hvis Forsvarsvennerne her i Danmark skal have noget Haab, har de kun et eneste, og det er Haabet om, at de maaske kan sejre en lille Stund, naar den almindelige Valgret er gennemført. Jeg anser Muligheden derfor for svag; men naar Højre virkelig gik med til en frisindet Forfatning, en god Grundlov, kunde der maaske med de Ejen- domsforhold, vi har her i Danmark, skabes et Flertal for Militærbevægelsen, ligesom man har det i Norge, Tyskland, Frankrig og England. Men det er, mener jeg, ogsaa den eneste Mulighed, Forsvarsvennerne har her i Landet. Derfor synes jeg, at alt opfordrede Højre til at bøje sig ind under den Aand, der lyste ud af den Tale, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) holdt her i Gaar. Det skulde for mit Vedkommende glæde mig — og det tror jeg at kunne sige paa alle mine Partifællers Vegne —, om denne Kamp om Grundlovs- sagen sluttelig kunde resultere i, at et enigt Folk gennemførte en Grundlov, der for lange Tider kunde blive en virkelig Grundlov, som alle kunde feste for her i Danmark.

I Fjor, da Finanslovsforslaget var til